

Sygn. akt II KO 70/19

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **P.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 listopada 2019 r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 lipca 2014 r., sygn. VIII K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

P.K. skazany został wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 lipca 2014 r., sygn. VIII K (...). Po rozpoznaniu apelacji obrońcy wyrok ten utrzymany został w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. II AKa (...). Kasacja od tego wyroku została oddalona postanowieniem Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2017 r., sygn. II KK 257/16.

P.K. osobiście sporządził wniosek o wznowienie postępowania, formułując w nim zarzuty dotyczące przebiegu postępowania, oceny poszczególnych dowodów w sprawie, w tym wiarygodności głównego świadka oskarżenia oraz faktu nieobjęcia aktem oskarżenia innych osób.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania to nadzwyczajny środek zaskarżenia, w związku z czym istnieją ściśle określone, wymienione w art. 540 k.p.k. i 540a k.p.k. przesłanki wznowienia postępowania karnego. Przesłankę taką stanowić może na przykład fakt, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa lub to, że po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazanie było błędne. Jeśli w sprawie nie zachodzi żadna ze wskazanych przepisami okoliczności, nie ma podstaw do wznowienia postępowania. Podstawą taką nie może być subiektywne poczucie skazanego, że został potraktowany niesprawiedliwie.

W złożonym przez siebie piśmie skazany nie wskazuje na jakąkolwiek wskazaną w ustawie, merytoryczną podstawę wznowienia postępowania w jego sprawie. Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo procesowe nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych. Oczywista bezzasadność wniosku nie ogranicza się przy tym wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie miało więc miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty jest na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach jako podstawy wznowienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. III KO 45/17, LEX nr 233802).

P. K. nie przytoczył żadnych okoliczności, które należałoby badać w toku postępowania o wznowienie. W tej sytuacji brak również podstaw do przydzielenia skazanemu obrońcy z urzędu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

as

